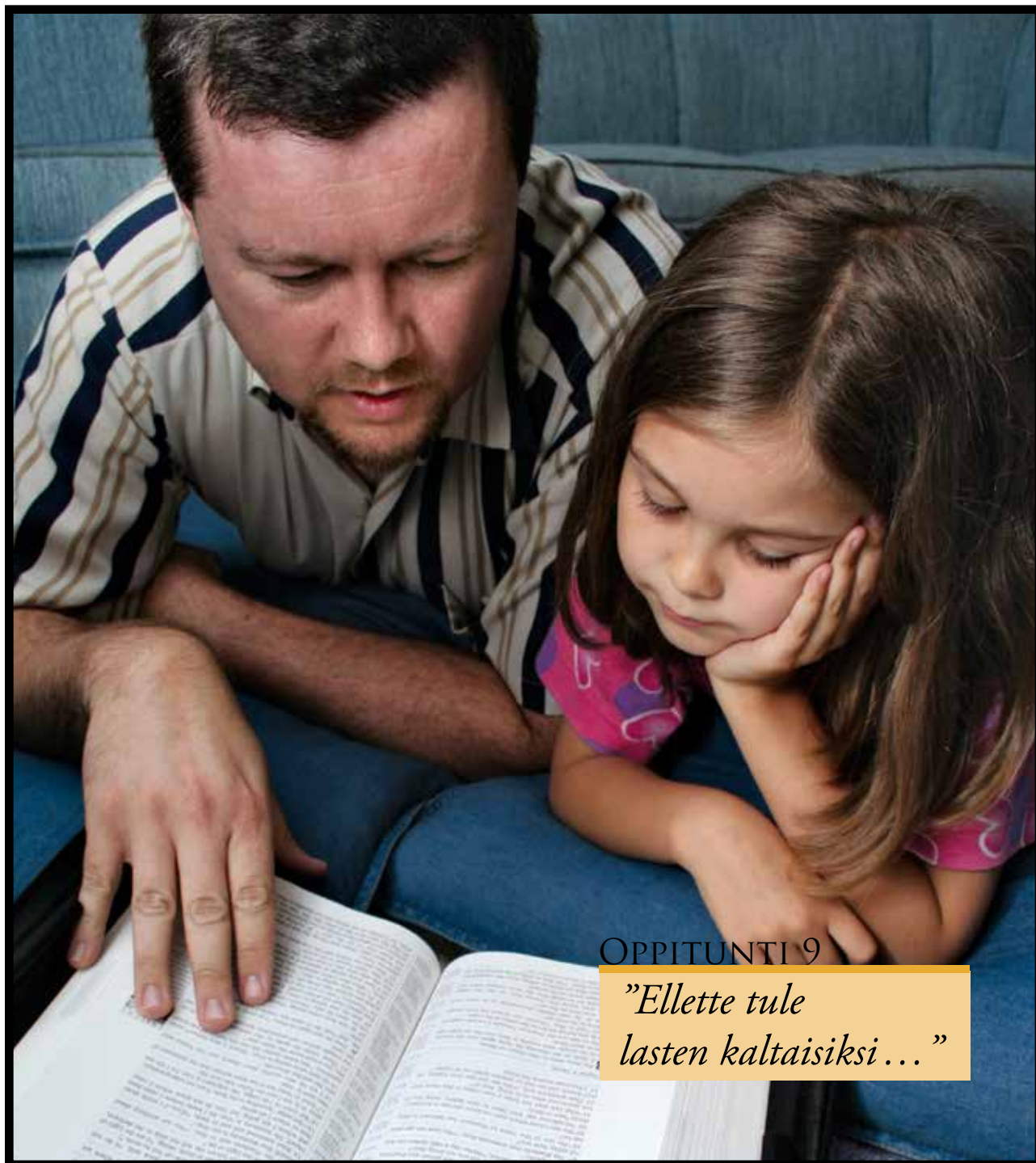

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE

RAAMATTU

KIRJEKURSSI

OPPITUNTI 9

*”Ellette tule
lasten kaltaisiksi...”*

VIESTI TOIMITTAJALTA

KÄÄNTYMYS ON KOKO ELÄMÄN KESTÄVÄ prosessi. Kääntymys tarkoittaa, että ihmiselle tulee lihallisten ajatusten, tunteiden ja halujen sijasta Jumalan ajatusmaailma. Meidän tulee oppia ajattelemaan Jumalan tavalla! Kääntymys-aihe on varsin vaikea, se on syvälinen. Kääntymyksemme tulee jatkuvasti *kasvaa*. Kaste on pelkästään alku.

Apostoli Paavali kuvaa asiaa: “Vaan olen todistanut sekä juutalaisille että kreikkalaisille PARANNUSTA KÄÄNTYMYKSESSÄ JUMALAN PUOLEEN ja uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen” (Apt. 20:21).

Olet syntiä tehtyäsi ehkä todennut, kuinka synti vahingoittaa muita ihmisiä. Mutta oletko tehnyt *parannuksen kääntymyksessä Jumalan puoleen*? On oltava varovainen, ettei koe ainoastaan inhimillistä surua synnistä, tällainen se ei auta voittamaan ongelmia. Meidän tulee tehdä inhimillistä parannusta syvempi kääntymys. Ainoastaan *jumalallinen suru—parannus kääntymyksessä Jumalan puoleen*—auttaa itsesi voittamisessa.

Kun teet syntiä, *sinä* isket keihään Kristuksen kylkeen. Kristus kuoli—juuri koska *sinä ja minä teemme syntiä*. Vaikka olisit ainoa Jumalan valtakuntaan astuva ihminen, Kristuksen pitäisi silti kokea aivan sama julma teloitus. Syntiä seuraa kauhea rankaisu ja jonkun on maksettava siitä. Jumalan lain mukaan näin on tapahduttava.

“Vai luuletko, ihminen, *sinä*, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että *sinä* vältät Jumalan tuomion? Vai halveksitko hänen hyvytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?” (Room. 2:3–4). Tiedämme, että parannus tapahtuu Pyhän Hengen kautta, mutta tässä sanotaan, että *Jumalan hyvyys* johtaa meidät parannukseen.

Etkö ymmärrä, kuinka hyvä Jumala on? Kuinka hyvä Jumala on sinua kohtaan? Kuinka paljon hän on antanut sinulle? Kun mittaamme ja asetamme itsemme Jumalan hyvyyden rinnalle, toteamme oman pahuutemme. **VERTAA OMAA HYVYYTTÄSI JUMALAN HYVYYTEEN**, ja alat nähdä, miksi tarvitsemme todellista *parannusta kääntymyksessä Jumalaa, ei ihmistä kohtaan*.

Kuinka hyvä Jumala oikein on? Muistetaan Kristuksen ristiinnaulitseminen. Huomioi 1. Moos.luku 22.

jatkuu takasivulla »

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE RAAMATTU KIRJEKURSSI

OPPITUNTI 9

Tämä on kansainvälinen Raamatun ymmärrystä edistävä kurssi. Jumalan Filadelfian seurakunta julkaisee sitä yhteistyössä Edmondissa, Oklahomassa olevan Herbert W. Armstrong Collegen kanssa.

© 1977, 1984, 2016 Philadelphia Church of God
Kaikki oikeudet pidätetään.

Päätoimittaja: Gerald Flurry
Toimituspäälliköt: Brian Davis, Stephen Flurry,
Joel Hilliker
Johdon assistentti: Fred Dattolo
Taittäjä: Edwin Trebels,
Aubrey Mercado
Oikoluku: Donna Grieves
Levikki: Mark Jenkins

Maailmanlaajuiset yhdistiedot:

Sähköposti: cc@hwaacollege.org
Puhelin, US & Kanada: 1-800-423-8194
Kansainvälinen puhelin: 405-285-1060

Kirjeet:

Yhdysvallat: P.O. Box 3330, Edmond, OK 73083
Kanada: P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0
Karibia: P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.
Britannia, Eurooppa ja Lähi-itä: P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom
Afrikka: Postnet Box 219, Private Bag X10010,
Edenvale, 1610, South Africa
Australia, Tyynenmeren saaret ja Sri Lanka: P.O. Box 293,
Archerfield, QLD 4108, Australia
Uusi-Seelanti: P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton, 3246
Filippiinit: P.O. Box 52143, Angeles City Post Office, 2009 Pampanga
Latinalainen Amerikka: Attn: Spanish Department, P.O. Box
3700, Edmond, OK 73083, U.S.

KUINKA JULKAISUSI ON RAHOITETTU

Julkaisusi on rahoitettu Jumalan Filadelfian seurakunnan jäsenten ja seurakunnan tukijoiden vapaaehtoisten kymmenysten ja lahjoitusten kautta. Jos haluat auttaa tässä suuressa maailmanlaajuisessa työssä, joka julistaa ja julkaisee evankeliumia kaikille kansoille, voit liittyä vapaaehtoiseksi työn avustajaksi.

KANSIKUVA Kristus selitti Matteuksen evankeliumin jakeessa 18:3, että Jumalasta syntyviltä vaaditaan lapsen nöyryä, oppimishaluista asennetta. Ihmiset ovat kuitenkin tietämättään sallineet vastakkaisen, omahyväisen, lapsen kaltaisen vastaisen asenteen kehittymisen. Kuinka tämä tapahtuu? Kuinka ihminen voi toisissaan katua, tehdä kääntymyksen ja saada Jumalan suosion ja armon? On tärkeää ymmärtää!

KUVA: iStockphoto

MITÄ ON TODELLINEN KATUMUS?

Mitä katumuksen teko tarkoittaa? Tarkoittaako se, että “vastaanottaa Kristuksen”? Onko todellinen katumus pelkästään tunne? Vaatiiko pelastus katumusta? Vastaus näihin tärkeisiin kysymyksiin löytyy Raamatustasi.

AINA AADAMISTA JA EEVASTA LÄHTIEN jokainen ihminen, Jeesusta Kristusta lukuun ottamatta, on kulkenut Jumalan elämäntavan vastaisesti. Olemme *kaikki* osallisia tässä maailmassa oleviin synteihin (Room. 5:12).

Olemme kaikki tehneet “lihan tekoja”—täyttäneet mielemme ja ruumiimme mielitekoja—koska olemme *kaikki* kulkeneet tämän maailman menon mukaan, “ilmavallan hallitsijan” mukaan (Ef. 2:2–3).

Koska kaikki ihmiset ovat tehneet syntiä, he ovat myös kaikki ansainneet synnin palkan, mikä on *ikui- nen kuolema*—elämän ikuinen päättyminen! Apostoli Paavali Ilmaisi tämän: “Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema... Sillä synnin palkka on [ikui- nen] kuolema” (Room. 6:21, 23).

Synneistään parannusta tekemättömät ihmiset ovat kaikki hengellisesti “kuolemantuomiolla”, oikeanmukaista teloitusta, kuolemantuomiota odottamassa. Ansaitsimme ikuisen rankaisun yksinkertaisesti “luonnonmukaisesti” toimimalla — *syntiä tekemällä!*

JUMALAN ARMAHDUS

Suuressa arnessaan ihmiskuntaa kohtaan Jumala mahdollisti tien, jota kulkemalla voimme välttää lopullisen rangaistustuomion: “Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, *hukkuisi*, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh. 3:16).

Rakastavan Jumalan aikomus oli, että meistä jokainen käyttäisi hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen uhria henkilökohtaisten syntiensä poispyyhkimiseksi. “Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme. Paljoa enemmän me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut hänen veressään, pelastum-

me hänen kauttansa vihasta. Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa enemmän me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut” (Room. 5:8–10).

Syntimme sovittamiseksi löytyy vain *yksi keino*—ainoa Jumalan valtakuntaan, kirkastetuksi Jumalan perheen jäseneksi johtava tie—joka vaatii *kääntymystä!*

Apostolien tekojen 2:38 tiivistää pelastussuunnitelman yhteen jakeeseen. Tämän keskeisen kohdan alussa sanotaan: “*Tehkää parannus!*” Muista myös, että Jeesus ilmoitti: “Ellette *tee parannusta*, niin samoin te kaikki hukutte” (Luuk. 13:3,5). Eli parannuksen teko on elintärkeä osa pelastusta

Mutta *mikä on* Jumalan silmissä, hänen inspiroidun Sanansa mukainen todellinen parannuksen teko? Mitä se käsittää—mitä meidän tulee **TEHDÄ?**

SUUNNAN MUUTOS

“*Tehkää siis parannus ja kääntykää*, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois”, Pietari kertoi kuulijoilleen Jerusalemissa (Apt. 3:19).

Jumala sanoo tässä, että meidän tulee *tehdä* jotakin, ennen kuin hän sovittaa syntiemme rangaistuksen Kristuksen uhrin kautta. Meidän tulee ensin osoittaa, ettemme halua enää jatkaa ikuisen kuolemaan johtavalla tiellä, että aiomme *muuttaa* elämäntapamme. Tämä *suunnanmuutos* on “kääntymys”.

Mutta mitä tekoja varsinainen muutos koskee?

Syntiä!

Jumalan lain vastaiset teot ja toiminnat ovat “syntiä”. Synti on Jumalan minkä tahansa käskyn loukkaus tai rikkomus. Huomaa Raamatun määritelmä synnistä: “Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja *synti on laittomuus*” (1 Johanneksen kirje 3:4).

Synnin katuminen tarkoittaa *muutosta*. Se tarkoittaa mielen, sydämen ja elämänsuunnan totaalista *muutosta*—kääntymistä omien tarpeiden tyydyttämi-

sestä, “saamisesta” “antamiseen”, itsekkyydestä *epäitsekkyytteen*. Kääntymys tarkoittaa, että aikaisemmat, Jumalassa erossa omaksutut asenteet sekä koko elämä *muuttuvat* uudeksi, *jumalakeskeiseksi* ELÄMÄNTAVAKSI.

Kun osoitamme, että haluamme todella muuttua ja pyydämme Jumalalta anteeksi entistä elämäntavamme, hän asettaa Kristuksen uhrin sovituksiksi meidän puolestamme. Saamme syntimme anteeksi, *vapaudumme* menneiden syntiemme tuomasta syyllisyydestä sekä meille kuuluvasta rankaisusta. Ikuisen kuoleman rangaistus ei ole enää yllämme.

Paavali selitti asian seuraavasti: “Kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, hänen, joka

iankaikkisen Hengen kautta uhraisi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!” (Kirje heprealaisille 9:14).

Kuinka armollinen ja rakastava Luojamme on!

Koetetaan ymmärtää tämä elintärkeän pelastukseen johtava porras perin pohjin.

Varmista ennen oppiläksyn alkamista, että Raamattusi on esillä, jotta voit etsiä jokaiseen kysymykseen liittyvät raamatunjakeet. Saat täyden hyödyn opetuksesta, kun etsit *joka kerta* annetut jakeet. Moni on huomannut, että myös raamatunjakeiden vihkoon kirjaaminen auttaa opiskeluun keskittymisessä.

OPPITUNTI 9

IHMISEN “LUONNOLLINEN” OLOTILA

Todellinen kääntymys vaatii *muutosta*. *Minkä tähden* meidän pitää muuttua? *Miksi* meidän pitää muuttua? Ennen kuin voimme vastaata näihin kysymyksiin, meidän tulee tuntea jokaisen ihmisen “luonnollinen” olotila.

1. Jumala inspiroi profeetta Jeremian kuvaamaan ihmismielen perustavia vaikuttimia. Millä tavalla Luojamme karakterisoi ihmisen mieltä, “sydäntä”? Jer. 17:9. Onko jokaisen Ihmisolennon kääntymätön mieli altis tottelemaan Jumalaa? Room. 8:7–8.

2. Mihin “lihallinen” tai fyysisesti orientoitunut ihmis mieli on taipuvainen? Gal. 5:19–21; Room. 1:28–32; Jaak. 4:1–3. Mistä nämä synnintekoon taipuvaiset asenteet ja impulssit ovat peräisin — kuka on synnin “isä”? Joh. 8:44; 1 Johanneksen kirje 3:8; Ef. 2:2–3.

KOMMENTTI: Saattaa kuulostaa uskomattomalta, mutta ihmisen luonnollinen olotila, yleisesti “ihmisluonnoksi” kutsuttu olotila on langenneelta arkkienkeliltä, *saatanalta, paholaiselta* peräisin!

Raamattu ilmaisee saatanan olevan “tämän maailman jumala” (2 Kirje korinttilaisille 4:4), joka on koko maanpiirin villitsijä (oikeammin: pettäjä, engl. who has deceived all nations) (Ilm. 12:9). Hänen kerrotaan olevan myös “ilmavallan hallitsijan, *sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa*” (Ef. 2:2).

Saatanan tekee työtään ihmisessä lähettämällä asenteita signaaleina ihmisten mieliin. Hän on “ilmassa”, “langalla” kaikkialla maailmassa. Jokaisessa ihmisessä on ihmisluonto (Job 32:8; 1 Kirje korint-

tilaisille 42:11), joka on aikaisemmin oppikurssissa 5 oppimamme mukaisesti “virittynyt” saatanan “aaltopituudelle”. Paholainen ei lähetä signaaleja kielen eikä sanojen kautta; ei myöskään äänen välityksellä. Hän välittää omahyväisyyden, itsekeskeisyyden, ahneuden, himon, mustasukkaisuuden, kriittisyyden, kateuden, katkeruuden, vihan ja kapinan *asenteita*, jotka mieleemme vastaanottaa ehkä samalla tapaa kuin radiovastaanotin vastaanottaa elektromagneettiset signaalit.

Nämä ihmismielen, saatanan, asenteet ovat se, jota kutsumme “ihmisluonnoksi”, joka on itse asiassa *saatanan mieliimme lähettämä luonne*, jota ilmaisemme monin eri tavoin. Kenenkään ei ole pakko vastata saatanan asenteisiin ja impulsseihin. Paholaisella ei ole valtaa *pakottaa* ketään ajattelemaan tai toimimaan väärällä tavalla! Kuitenkin ihmiset toimivat automaattisesti saatanan tavalla, He ovat tietämättömiä, he eivät kykene ymmärtämään, mitä heidän mielissään tapahtuu. Useimmat ihmiset ajalehtivat elämässään vastaten saatanan impulsseihin.

Näin hankittu ihmisluonto ilmaisee itseään hengellisesti sekä fyysisesti. Hengellisesti katsoen ihmisluonto on omahyväinen. Omahyväisyys haluaa korottaa *itseä*. Ihmisluonto on itsekeskeinen. Se on itsekäs ja ahne. Ihmisluonto vastustaa auktoriteettia.

Fyysisellä ihmisellä on puolestaan haluja ja pyrkimyksiä, joita ihminen pyrkii tyydyttämään. Tienkään kaikki fyysiset ihmisruumiin toiminnot eivät

PHOTODISC/REUTERS

DRAMAATTINEN KONTRASTI *On vaikeaa käsittää, että oikeanpuoleinen henkilö oli aikoinaan nöyrä, suloinen pikkulapsi. Mikä aiheuttaa epämieluisat ”ihmisluonnon” ominaisuudet?*

ole sinänsä väärää, kuten esimerkiksi itsesuojeluvaisto, mutta kun himo ja itsekeskeinen ”saaminen” astuvat kuvioihin, näistä haluista muodostuu *synti!*

3. Määritelläänkö synti Jumalan lain rikkomiseksi? 1 Johanneksen kirje 3:4. Eivätkö ”lihan teot”—”ihmisluonnon” teot—*ole* Jumalan silmissä *synti*? Lue Gal. 5:19–21 uudelleen.

KOMMENTTI: Synti on Jumalan kymmenen käskyn rikkomista; sen tähden saatanan ihmiskuntaan inspiroima luonne on Jumalan silmissä selvästi laittomuus!

Katsotaan vielä uudemman kerran, kuinka ihmisen hankittu luonto nousee esille.

Ihmisen saatanan lähetyksen alainen mieli rakastaa kaikkein eniten itseään. Se on itsekäs. Itsensä lisäksi se rakastaa kaikkea, mikä kuuluu tai liittyy jollain tavalla omaan itseen—kuten muut ihmiset, materiaalinen omaisuus, konseptit jne. Nämä kaikki ovat osa laajempaa ”itseä”—pienimuotoinen ”valtakunta”. Tämä on se ”itse”, jota ihmiset rakastavat ”ulkopuolisia”, etenkin Jumalaa enemmän.

Eikö osa ihmisistä todella rakasta toisia ihmisiä? Eivätkö jotkut todella ”anna itsestään”—anna esimerkiksi aikaansa muiden auttamiseksi? Varmasti osa on omalla tavallaan oppinut, että on siunatumppaa antaa kuin ottaa. Ehkä nämä eivät noudata paholaisen filosofaa yhtä paljon kuin ne, jotka toimivat kokonaan ”voittoaakseen pääpalkinnon” itselleen. Ehkä osa yrittää soveltaa *muutamaa* Jumalan raamatullista opetusta jokapäiväisessä elämässään.

Useimmassa tapauksessa jopa kaikkein epäitsekäimmät teot ovat pohjimmiltaan itsekkäitä. Niitä motivoi halu näyttää muiden silmissä ”hyvältä” tai vanhurskaalta, halu *itsen* vaikuttaa hyvältä, mikä on

pelkkää *omahyväisyyttä*—saastaista, kuin tahrattu vaate Jumalan silmissä! (Jes. 64:6).

Ihmiset, jotka Jumala muuttaa kuolevaisesta lopulta hänen kaltaisekseen—jotka syntyvät Jumalan pojiksi—ovat niitä, jotka ovat tehneet parannuksen synneistään ja pyrkivät *vastustamaan* Jumalan Pyhän Hengen avulla ”ihmisluontoaan” (saatanan asenteita, mielialoja ja impulsseja).

4. Millaisiksi meidän pitää tulla Jeesuksen sanojen mukaisesti, jotta pääsemme Jumalan valtakuntaan? Matt. 18:2–4.

KOMMENTTI: Pienissä lapsissa ”ihmisluonnon” tendenssi ei tule esiin vielä yhtä lailla kuin vanhemmissa lapsissa, teini-ikäisissä ja aikuisissa. Koemme pienet lapset ”suloisiksi” ja ”viattomiksi” heidän nöyrän ja tottelevaisen asenteensa takia.

Kaikesta huolimatta jo elämämme alkuvaiheessa saatanan asenteet alkavat asettua mieliimme. Vihamielisyys ja vastahankaisuus auktoriteettia kohtaan nousee pikkuhiljaa esiin. Emme enää hyväksy toisten käskyjä Lihamme halut ja päänäpistöt alkavat vaikuttaa meihin. Ajatuksemme pyörivät ”minän”, ”itsen”, ”minun itseni” ympärillä. Saatanan lähetyksen vaikutuksesta olemme *kaikki* elätelleet ja kasvatelleet väärää asenteita mittakaavassa tai toisessa. Tämän vuoksi Jumala inspiroi Paavalin kirjoittamaan: ”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan” (Room. 3:9–18, 23; ks. myös Saarn. 7:20).

Pysähdy hetkeksi ja vertaa ”luonnollista” ihmismieltä Jumalan mieleen. Jumala ei mieta pääasiallisesti omia asioitaan. Hän on täynnä ulospäin suuntautuvaa rakkautta. Hän rakastaa kaikkia ihmisiä. Jumala ei halua ottaa ihmisiltä vaan haluaa *antaa* ihmisille

siunauksia, koska rakastaa ja välittää ihmiskunnasta suuresti. Jumala ei ole vihamielinen, vastahankainen, kapinallinen, kaunainen eikä itseks.

Jumala tahtoo, että me kaikki tulemme lopulta hänen kaltaisikseen; siksi hän haluaa meidän *kääntyvän* ja pyrkivän voittamaan paholaisen pahan luonnon vaikutuksen ajatuksiimme ja tekoihimme. Katumus koskee keskeisesti juuri tätä.

KAIKKI ALKOI EEDENISTÄ

Kun Jumala loi Aadamin ja Eevan, hän teki heidät *fyysisesti* täydelliseksi. Hän loi heidät Jumalan kuvaksi, kaltaiseksi (1. Moos. 1:26–27), kaikki heitä koskeva oli “sangen hyvää” (jae 31).

He koostuivat maan tomusta muovatusta lihasta (1 Mooseksen kirja 2:7; 3:19) ja olivat luonnollisesti *itsestään kiinnostuneita*. Jumala loi tämän ominaisuuden ihmiseen, jotta ihminen pitäisi huolen hyvinvoinnistaan, elämästään sekä fyysisestä ruumiistaan.

Jumala ei kiellä missään kohtaa Raamattua ihmistä rakastamasta itseään: “Sillä eihän kukaan ole vihannut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä” (Ef. 5:29). Meidän käsketään rakastaa lähimmäistämme *yhtä paljon kuin* rakastamme itseämme (Matt. 19:19; 22:39; Mark. 12:33). Vain jos rakastamme itseämme liikaa tai *toisten kustannuksella*, siitä muodostuu synti.

Kun Adam ja Eeva luotiin, heidän luontonsa oli “neutraali” Jumalaa kohtaan. Heidän luontonsa ei vastustanut Jumalaa. Heissä ei ollut myöskään minkäänlaista sisäänrakennettua “ohjelmointia”, jotta he tottelisivat Jumalaa. He olivat—alussa juuri luotuina—nöyriä ja oppihaluista, kuten pikkulapset (Matt. 18:3–4).

Jumala opetti Aadamille ja Eevalle elämäntapansa perusasiat—sen, että Jumalan hallitus perustui Jumalan lakiin; antamisen ja jakamisen elämänmallin. Hän varoitti myös, mitä tapahtuisi, jos he söisivät hyvän— ja pahantiedon puusta.

Sitten paholainen ilmestyi. Hän onnistui pettämään Eevan hienovaraisesti, hän sai Eevan epäilemään Jumalan opetusta kunnes tämä otti kielletyn hedelmän. Myös Adam otti ja söi hedelmän (1 Mooseksin kirja 3:6, 17).

Kun Adam and Eeva ottivat ja söivät hyvän— ja pahantiedon puun hedelmän, tämä tarkoitti sitä, että he halusivat päättää itse, mikä oli hyvä ja mikä paha— he halusivat *päättää itse*, mikä oli oikein ja väärin. Toiminnallaan he kapinoivat Jumalan auktoriteettia vastaan ja kun he eivät enää totelleet Jumalan heille antamaa lakia, he *tekivät syntiä*. Näin he *hankkivat*

synnin luonteen ja asenteen saatanalta. Heidän silmänsä “aukenivat” (1 Mooseksen kirja 3:7). Saatanan kapinahenki ja asenne astuivat heidän mieliinsä. Heidän mielensä (“sydämensä”) vääristyivät—ne tulivat “petollisiksi” ja “pahanilliseksi” (Jer. 17:9).

Näin synti “tuli maailmaan” yhden miehen— Aadamin kautta (Room. 5:12). Näin kuolemantuomio tuli kaikkien ihmisten osaksi; ei Aadamin synnin takia—ei perimän kautta—vaan koska “kaikki ovat [samalla lailla] syntiä tehneet” (sama jae).

Omasimme pikkulapsina, luomisemme alkuvaiheessa nöyrän, opinhaluisen Aadamin ja Eevan kaltaisen luonteen. Sitten saatana alkoi vaikuttaa mieliimme. Myös me olemme tehneet syntiä Jumalaa vastaan, me olemme “lihallisia” fyysisen lihasta koostumuksen ja itsestä huolehtimisen lisäksi.

KÄÄNTYMYS VASTAKKAISEEN SUUNTAAN!

Heprean ja kreikan kielen alkuperäissanat, joista “katua” ja “katumus” –sanat alun perin käännettiin, tarkoittavat *kääntymistä—suunnan muuttamista*. Todellinen katumus on täsmälleen tätä. Se tarkoittaa, että kääntyy täydellisestä tottelemattomuudesta tottelevaisuuteen, rakkauteen Jumalaa kohtaan ja yhteistyöhön Jumalan kanssa.

Todellinen katumus tarkoittaa, että ymmärrämme, kuinka kapinoimme Luojaamme—hänen tietään sekä oikeamielistä lakiaan kohtaan. Katumus tarkoittaa, että alamme tarkastella menneitä syntejämme ja omaehtoista, kapinallista luontoamme kauhun vallassa. Jumalan täytyy todella murskata ja valmistella meitä, jotta lakkaamme synninteon, kapinoinnin ja alistumme kokosydämisesti Jumalan tahdon alle.

Katumuksen teko on elämämme *käänne piste!*

Kun lopulta saavutamme todellisen, kokonaisvaltaisen kääntymyksen, olemme tosissamme. Olemme valmiita lausumaan elämämme joka alueella: “Kyllä, Herra, tapahtukoon *sinun* tahtosi”. Teemme parannuksen, kun väsymme täysin itsekkääseen elämäntapaamme ja olemme todella pahoillamme syntiemme vuoksi—kun olemme valmiita, olemme halukkaita tekemään *pysyvän muutoksen*, olemme valmiita “kulkemaan vastakkaiseen suuntaan”—Jumalan tietä pitkin.

Luonteenmuuttaminen on elintärkeä oppiaskel todellisen päämäärän saavuttamisessa. Kun ymmärrämme asian, Luojamme saattaa alkaa meissä vanhurskaan luonteensa *luomisprosessin* ja asettaa meihin Pyhän Henkensä, joka antaa meille tarvitsemamme

hengellisen voiman saatanasta välittyvien valtaviin impulssien voittamiseksi, jotka johtavat meitä syntiin. (Mikä Pyhä Henki on, kuinka voit vastaanottaa sen, miten se toimii sinussa — nämä kaikki katetaan yksityiskohtaisesti oppikurssissa 11.)

TOSI KATUMUS LÄHTEE SYDÄMESTÄ

1. Tulisiko todellisen katumuksen olla syvä, liikuttava, tunnepitoinen kokemus? Joel 2:12–13.

KOMMENTTI: Jumala ei hyväksy “kääntymystä”, joka on pelkästään ulkoinen toimitus—jos ihmiseltä puuttuu todellinen asenteen muutos. Huomaa, mitä Jumala sanoo: “Kääntykää minun tyköni *kaikesta* sydämestänne, paastoten, itkien ja valittaen Reväiskää rikki *sydämenne*, älkää vaatteitanne...”

2. Avaako täydestä sydäimestä katuva asenne tien läheiseen, pelastavaan suhteeseen Jumalan kanssa? Ps. 34:18.

3. Tapahtuuko hengellinen parannus todella kääntymyksessä Jumalan puoleen? Apt. 20:21.

KOMMENTTI: Synti tehdään Jumalaa vastaan—Jumala on Lainantaja, jonka täydellistä lakia rikomme. Parannuksen teko tarkoittaa, että ihmisestä tulee nöyrytetty ja rikkonainen, koska hän tietää kapinoinensa elävää, Pyhää Jumalaa vastaan—hän inhoaa omaa luonteensa petollisuutta, omahyväisyyttä ja itsekkyyttä—hän todella suree, todella kääntyy Jumalan puoleen armoa, anteeksiantamusta ja apua anoen voittaakseen ja kehittääkseen Jumalan avulla Jumalan kaltaisen vanhurskaan luonteen.

4. Mitä Job sanoi riisuttuaan vihdoinkin omahyväisyyden kuorensa? Job 42:5–6.

KOMMENTTI: “Nyt on silmäni sinut nähnyt”, sanoi Job. Kun Jobin ego oli ensimmäistä kertaa hänen elämänsä aikana kokonaan tyhjä, Job käänsi huomion itsestään ja todella käsitti Jumalan valtavan voiman ja majesteettisuuden. Job tajusi, kuinka pieni hän oli verrattuna Luojaansa (luvut 36–41). Minä “peruutan puheeni (oikeampi käännös: *inhoan itseäni*) ja KADUN tomussa ja tuhassa”!

Joittenkin mielestä katumus on pelkästään Jumalan totuuden “näkemistä”, vähintään sen osittaista näkemistä, sekä sitä, että on tarpeeksi “hyvä” omaksumaan ja hyväksymään sen. Tällainen ei ole parannuksen tekoa. Se on *omahyväisyyttä*—syntiä—josta meidän tulisi tehdä parannus!

Meidän kaikkien tulee pystyä näkemään itsemme Jobin lailla. Meidän tulee kyetä näkemään itsemme Jumalan silmin. Kun tutkimme Jumalan Sanaa, alamme ymmärtää, että olemme kaikki Jumalan kirkkaut-

ta vailla (Room. 3:23) ja että tarvitsemme epätoivoisesti anteeksiantamusta ja apua Jumalalta.

Saatat kysyä tässä vaiheessa: “Ymmärrän, että minun tulee tehdä parannus, mutta kuinka se tapahtuu?”

Ymmärrä kaikkein ensimmäiseksi, ettet pysty itse luomaan syvää inhon tunnetta syntejäsi ja syntistä luonnettasi kohtaan. Kuinka saatamme sitten katua oikealla tavalla? Kuinka Ihminen voi muuttaa itsekeskeisen rakkautensa Jumalan rakkaudeksi—kyetä osoittamaan rakkautta Jumalaa ja lähimmäistään kohtaan? Tällaisen halun täytyy tulla Jumalalta!

5. Johtaako Jumalan hyvyys ja armo ihmisen parannukseen? Room. 2:4. Johtaako Jumala ihmistä pitkämielisesti rakkaudellaan katumuksen? Sama jae.

6. *Suoko* Jumala parannuksen? 2 Timoteuksen kirje 2:25. Ks. myös Apt. 11:18.

7. Sanoiko Jeesus suoraan, ettei *kukaan* voisi tulla hänen tykönsä, ellei Isä vedä henkilöä? Joh. 6:44, 65.

KOMMENTTI: Kuinka voi tietää yllä olevien raamatunjakeiden valossa, että Isä “vetää” tai kutsuu parannukseen? Jos *ymmärrät* tähän mennessä oppimasi ja *uskot*, mitä Raamattu sanoo sekä *haluat* tulla Jumalan tykö ja totella häntä, sinua *kyllä* kutsutaan!

EHDOITTA JUMALALLE ANTAUTUMINEN

Ennen kuin Kristus palaa perustamaan Jumalan valtakunnan ja säätämään oman rakkauden hallintonsa ihmiskunnalle, hän kutsuu ensin tiettyjä yksittäisiä henkilöitä parannukseen—*vapaaehtoisesti* antautumaan Jumalan tahtoon.

Liittoutuneiden ylikenraali käski toisen maailmansodan lopussa Saksaa, Italiaa ja Japania antautumaan *ehdoittoa*. Eli voitettujen akselivaltojen piti antautua heidät voittaneelle *täydellisesti*—ehdoittoa, varauksetta, lupauksitta. Antautuneiden valtioiden piti myöntyä tottelemaan kaikkia heidän voittajiensa asettamia lakeja.

Kristus vaatii tänään meitä samaa!

Kun toisen maailmansodan akselivaltiot olivat antautuneet ehdoittoa, liittoutuneiden armeijat miehittivät voittamansa alueet, valvoivat miehittämiään alueita sekä asettamiaan sääntöjä. Kukaan ei kummastellut, että voittaneilla joukoilla oli oikeus määrätä voitettujen akselivaltojen toiminnasta—saada määrätä ja säätää voitettujen elämästä. Jumala pidättää saman oikeuden elämäämme, kun antaudumme hänelle.

Kun teemme parannuksen ja antaudumme täydellisesti Jumalalle, meidät kastetaan ja Jumala asettaa mieliimme Henkensä, joka alkaa vaikuttaa ajattelutapaamme ja elämäntapaamme.

EHDOTTA ANTAUTUMINEN Japanin keisarillisen päämajan edustaja kenraali Umezo allekirjoittaa USS Missouriin kannella antautumissopimuksen kenraali MacArthurin läsnä ollessa. Tämän toisen maailmansodan dokumentin allekirjoitus kuvaa todelliseen parannukseen liittyvää täydellistä, ehdotonta antautumista Jumalalle.

Pyhä Henki *ei* kuitenkaan poista vapaata moraalista tilaamme. Se ei *pakota* meitä mihinkään. Se vain JOHTAA meitä Jumalan totuuden suuntaan ja antaa meille hengellisen voiman Jumalan tahdon toteuttamiseksi.

Katumus, parannuksen teko, tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että ihminen luovuttaa oman tahtonsa ja kääntyy Jumalan tahtoon. Se tarkoittaa antautumista—ehdotonta antautumista—Jumalan joka Sanan mukaan elämistä. Koska Raamattu on Jumalan Sana, se tarkoittaa Raamatun mukaan elämistä. Se tarkoittaa *vapaaehtoista* antautumista Jumalan auktoriteetin alle hänen Sanansa mukaisesti!

1. Tarkoittaako Jumalalle antautuminen sitä, että meidän tulee asettaa Jumala kaiken edelle? Matteuksen evankeliumi 10:37. Myös oman *elämämme* edelle? Luuk. 14:26.

KOMMENTTI: Luukkaan evankeliumin 14:26 “vihaaminen” tarkoittaa, että rakastamme jotain *vähemmän* kuin Jumalaa, lue sama kuvaus Matteuksen evankeliumista 10:37.

2. Esittikö Jeesus paradoksin, jonka mukaan jos joku jättäisi taakseen syntisen, itsekkään elämänsä ja “kadottaisi” Kristuksen takia entisen elämänsä, hän saisi elää? Matt. 10:39; 16:24–25.

KOMMENTTI: Jeesus puhuu elämän täydellisestä luovuttamisesta, Jumalan tottelemisesta ja palvelemisesta. Parannuksen teko—Jumalalle antautuminen—ei tarkoita kaikesta hyvästä luopumista. Parannuksen teko on *positiivinen asia*. Emme irtaudu pelkästään synnin ikuisesta rangaistuksesta vaan Jumalan elämäntapa johtaa meidät lukemattomiin siunauksiin jo *tässä elämässä!*

Parannuksen teko ei tarkoita sitä, että luovumme tai lakkaamme arvostamasta kaikkea materiaalista—kysymys kuuluu, etsimmekö *ensin*, onko Jumalan valtakunta ja hänen vanhurskautensa meille kaikkein tärkein asia (Matt. 6:33).

Jumalan tahto on, että menestymme (engl. prosper) kaikessa ja pysymme terveenä (3. Joh. luku 2). Jumala haluaa, että luovumme vain asioista, joista seuraa pahaa—jotka satuttavat meitä niin hengellisesti kuin fyysisesti. Parannuksen teko ja kääntymys mahdollistavat, että kykenemme käyttämään Jumalan materiaalisia asioita hänen lakinsa ja henkensä opastuksella *älykkäästi*.

3. Voimmeko suhtautua Jumalalle antautumiseen kevytmielisesti? Vai pitääkö meidän ensin “laskea kustannukset”—käsittää ensin syvällisesti, mitä Jumalalle antautuminen todella vaatii? Luuk. 14:27–30.

MEIDÄN ON KÄÄNNYTTÄVÄ JUMALAN LAKIIN

1. Kuinka voimme *pubdistua* synnistä—kuinka meidät sovitetaan Jumalan yhteyteen? Eikö Kristuksen uhrin ja vuodatetun veren kautta, joka *pyyhkii pois* syntimme ja sovittaa meidät Jumalan kanssa? Room. 5:8–10. Mitä meidän on tehtävä, jotta Kristuksen uhri pätee myös meihin? Apt. 3:19.

2. Kuvataanko niitä, joidenka synnit ovat anteeksiannetut Kristuksen puhtaaksi tekevällä verellä symbolisesti “valkeihin” vaatteisiin puetuiksi? Ilm. 7:13–14.

3. Onko puhdas, valkea vaatetus Jumalan *vanhurskauden symboli*, jota Jumala vaatii hänen *valtakuntaansa astuvilta*? Ilm.19:8. Kuinka kuningas Daavid määritteli Jumalan inspiroimana “vanhurskauden”—eikö se ole selvästi Jumalan käskyjen pitämistä? Ps. 119:172.

4. Pitääkö syntisten kääntyä noudattamaan Jumalan lakia? Hes. 18:21–22.

5. Ketkä ovat Paavalin mukaan Jumalan edessä sovitettuja—Jumalan lain kuulijat vai sen noudattajat? Room. 2:13. Selvittikö Paavali, että emme ansaitse anteeksiantoa synneistämme muuta kuin Jumalan armosta, kun uskomme Kristuksen uhrityöhön? *Velvoittaako* Jumala kristittyä tämän lisäksi noudattamaan hänen lakiaan? Room. 3:31. Lue lisäksi Roomalaiskirjeen koko luku 6.

6. Mitä Jeesus vastasi rikkaalle nuorelle miehelle, joka halusi saada ikuisen elämän itselleen? Matt.19:16–17. Luetteliko Kristus tarpeeksi monta käskyä, että voimme olla varmoja, että hän puhui juuri KYMMENESTÄ KÄSKYSTÄ? Jakeet 18–19.

KOMMENTTI: Nykypäivänä kristinuskon parissa valitsee uskomus, jonka mukaan Jeesus totteli Jumalaa meidän puolestamme—että meidän ei tarvitse tehdä muuta kuin uskoa Jeesuksen suorittaneen kaiken puolestamme ja hyväksyä hänet pelastajaksemme. Miljoonille on uskoteltu, että Jumala siirtää Jeesuksen vanhurskauden päällemme ja katsoo meidän olevan vanhurskaita Jeesuksen tottelevaisuuden takia, *samaan aikaan kun elämme synnissä ja rikkomme Jumalan käskyjä.*

Mikään ei voisi olla kauempana totuudesta!

Jeesus *ei* elänyt tottelevaista elämää—meidän puolestamme. Meillä *ei* ole minkäänlaista tekosyytä jättää noudattamatta Jumalan käskyjä, jättää tavoittelematta vanhurskasta elämää, jättää elämästä voitokkaasti ja olla kasvattamatta hengellistä luonnettamme.

7. Onko Jumalan laki kuin kuvastin, joka heijastaa syntimme näkyville? Jaak. 1:22–25; Room. 7:7.

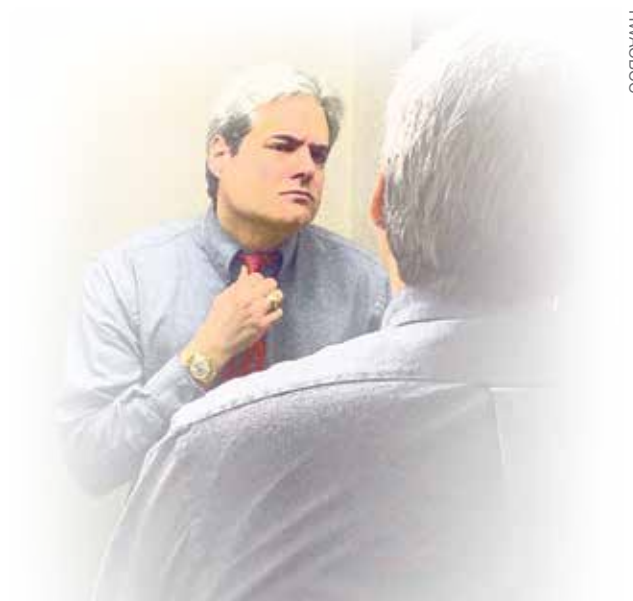
KOMMENTTI: Jumalan laki on hengellinen kuvastin, jonka avulla kykenemme näkemään hengellisen lian—synnin—mielessämme ja sydämessämme. Kuvastin ei ole vastuussa lian olemassaolosta tai lian aiheuttamasta mahdollisesta harmista. Kuvastimen—lain—tehtävänä on osoittaa lian olemassaolo, jotta voimme tehdä asialle jotain (kääntyä synnistä, tulla puhdistetuksi), *vapaudumme* pelosta, kurjuudesta ja synnin rangaituksesta—jotta voimme vapautua saatanan elämäntavan kahleista.

8. Onko Jumalan laki *hyvä*? Room. 7:12. Onko se *vanhurskas* ja *pyhä*? Sama jae.

KOMMENTTI: Jumalan laki on rauhan, onnen ja ilon elämäntapa. Se on Jumalan suurin lahja Ihmiskunnalle—jotta ihminen voi tulla onnelliseksi ja saavuttaa täyden, yltäkylläisen elämän niin tässä elämässä kuin myös iankaikkisesti. Nykyinen ihmiskunta kärsii pahasta, mikä ei johdu laista vaan lain *rikkomisesta!*

9. Miten Jeesus tiivisti Jumalan lain? Matt. 22:36–40. Mihin yksittäiseen sanaan Jumalan laki ja lain noudattaminen voidaan tiivistää? Joh. 14:15; 15:10; 2Johanneksen kirje 5–6; Room. 13:8–10.

KOMMENTTI: Kymmenen käskyn päämääränä ja tarkoitusperänä on rakkaus, koska “Jumala on *rakkaus*” (1Johanneksen kirje 4:16). Jeesus osoitti, että Jumalan lakiin kuuluu kaksi perustavaa aspektia. Ensimmäinen aspekti osoittaa, kuinka *neljän* ensimmäisen käskyn kautta *rakastamme Jumalaa*. Toinen aspekti kertoo,

HWA0BCC

HEIJASTUS *Jumalan laki on kuin hengellinen peili, joka paljastaa hengellisen lian—synnin—ihmisen mielessä ja sydämessä.*

kuinka viimeisen kuuden käskyn kautta rakastamme lähimmäisiämme—kanssaihmissiä.

10. Lupaako Jumala siunauksia hänen lakiinsa pitäytyville? ⁵Mooseksen kirja 28:1–14; ³Mooseksen kirja 26:1–13. Huomaa myös Matt. 6:31–33 sekä Jaak. en 1:25 loppuosaa.

KOMMENTTI: Jumala ei ole luvannut tehdä kaikista rikkaita, mutta hän lupaa kattaa kaikki perustarpeemme—sekä antaa lisäksi muutamia luksusasioita, kun olemme kykeneväisiä niitä käsittelemään ja kun pyrimme miellyttämään Jumalaa.

11. Mitä muita suuria etuja seuraa Jumalan lain tottelemisesta? Ps. 19:7–11; 119:165.

JUMALAN KUTSU PARANNUKSEN TEKOON

1. Minkä varoituksen viestin Jumala kirjautti profeetta Hesekielin kautta Israelin jälkeläisiä varten? Hes. 33:7–11. Kenenkä puoleen ihmisten tulee kääntyä parannuksenteossa? Jakeet 9,11; Sananl. 14:12.

KOMMENTTI: Kuten jo aikaisemmassa oppikurssissa opimme, Hes. oli tarkoitettu modernin ajan Israelin jälkeläisiä varten—Yhdysvallat, Britannia sekä moderni Israelin valtio mukaan lukien.

Mutta heidän muinaiset esi-isänsä tekivät sitä, mikä heidän omasta mielestään oli oikein, koska he eivät olleet mieleltään parannuksen tehneitä (Jer. 17:9; Room. 8:7–8). Muinaisilla israelilaisilla ei ollut Jumalan Henkeä, joka olisi mahdollistanut saatanan vastustamisen ja Jumalan tottelemisen. Heille ei ollut vielä annettu Pyhää Henkeä.

Muinainen Israel ja Juuda ovat esimerkkeinä ja tärkeinä oppiläksyinä meille sekä tänä päivänä Pyhän Hengen vastaanottaville. Pyhä Henki mahdollistaa Galatalaiskirjeen 5:22–23 “hengen hedelmän” tuoton. Ilman Pyhää Henkeä tuotamme muinaisten israelilaisten lailla “lihan tekoja”. Galatalaiskirje 5:19–21 listaa osan näistä. Kaikki nämä teot ovat *syntiä*, koska ne rikkovat Jumalan pyhän, vanhurskaan, hengellisen lain.

Nykypäivän ihmiskunta tuottaa yhä edelleen näitä “töitä” tai niiden seuraamuksia, kun ihmiset toimivat, kuten heille on luonnollista. Koko maailma turhautuu ja tuskaantuu Jumalan lain rikkomisen seurauksena.

2. Minkä viestin Jumala antoi profeetta Johannekelle Juudeassa julistettavaksi? Matt. 3:1–8. Huomioi erityisesti jakeet 2 and 8.

3. Mikä oli Jeesuksen viesti hänen työkauteensa alusta lähtien? Mark. 1:14–15; Matt. 4:17; Luuk. 13:1–5. Tuliko Kristuksen opetuslasten julistaa tätä

samaa viestiä? Matt. 10:7. Sanoiko Jeesus, että parannusta tultaisiin saarnaamaan *kaikille* kansoille? Luuk. 24:46–47.

4. Minkä viestin Pietari saarnasi Jumalan inspiroimana, kun suuret ihmisjoukot kerääntyivät Jerusalemiin ja Pyhä Henki täytti helluntaina Kristuksen opetuslapset (Apt. 2:1–4)? Apt. 2:37–38. Saarnasiko Pietari edelleen kääntymystä? Apt. 3:19.

KOMMENTTI: Kehotus kääntymykseen ja parannuksen tekoon on myös tänä päivänä keskeinen Jumalan seurakunnassa.

5. Osoittaako Raamattu—että *kaikki* ovat tehneet syntiä, josta heidän on tehtävä parannus—poikkeuksetta? ¹Johanneksen kirje 1:8–10; Room. 3:23; 5:12; Saarn. 7:20.

KOMMENTTI: Monet ihmiset ovat mielestään “tavallisia nöyriä ihmisiä”, jotka eivät ole tehneet elämässään paljonkaan vääriä, eivät ehkä mitään, mistä olisi tehtävä parannus. Mutta Raamattusi mukaan *KAIKKI* OVAT TEHNEET SYNTIÄ! Ne, jotka eivät ole mielestään tehneet lainkaan syntiä, ovat syyllisiä omahyväisyyden *syntiin!*

6. Käskeekö Jumala *kaikkia* ihmisiä *kaikkialla* parannuksen tekoon? Apt. 17:30.

7. Mitä kartutamme päällemme, jos kieltäydymme parannuksenteosta? Room. 2:5. Kuinka Jeesus varoittaa ankarasti niitä, jotka kieltäytyvät tekemästä parannusta? Luuk. 13:3, 5. Mikä on heidän kohtalonsa? Room. 6:23; Ilm. 20:15; Mal. 4:1, 3.

KOMMENTTI: Jumalan laki on ikuisen rauhan, onnen ja ilon tie. Jos Jumala antaisi ikuisen elämän jatkuvasti kapinoiville ihmisille, niille, jotka itsepäisesti kieltäytyvät parannuksenteosta ja jotka eivät kykene kehittämään vanhurskasta luonnetta, heidän osakseen tulisi iankaikkinen, turhautunut elämä kurjuudessa. Sen takia on kaikkein armollisinta, että Jumalan kieltää kapinoitsijoilta tämänlaisen ikuisen elämän. Ne ihmiset, jotka eivät kykene muuttumaan, saavat yksinkertaisesti lakata olemasta, heidän sallitaan kuolla *ikuisesti*. Vain ne, jotka tekevät parannuksen ja tottelevat Jumalaa, syntyvät Jumalan kirkkaaseen, ikuiseen Perheeseen!

VARO VÄÄRÄÄ KATUMUSTA

Oppimamme raamatunjakeet osoittavat selvästi, että parannuksen teko on vaadittava askel ennen Jumalan valtakuntaan sisälle pääsemistä. Opimme, että todellinen katumus ei ole pelkästään tunne, vaan se on sydämestä lähtevä ymmärrys siitä, että olemme ajatelleet, puhuneet ja eläneet *Jumalan lain* vastaisesti ja että meidän on LOPETETTAVA tällainen!

Löytyy kuitenkin niitä, jotka luulevat olevansa sovitettum Jumalan kanssa ilman parannuksen tekoa. Ymmärrä, ettei se ole mahdollista.

1. Onko mahdollista todella *palvoa* Kristusta, tunnustaa hänet “Herraksi” eikä siitä huolimatta päästä taivasten valtakuntaan? Matt. 7:21. Millä tavalla Kristusta voi palvoa, ettei synny Jumalasta Kristuksen palatessa? Matt. 15:7–9. *Kuka saa astua Jumalan valtakuntaan?* Matteuksen evankeliumin 7:21 loppuosa.

KOMMENTTI: Huomaa, mitä Jeesus kertoi ihmisistä, jotka halusivat palvoa häntä tottelematta Jumalan käskyjä: “Mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä. *Te hylkääte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäissääntöä...* Hyvin te kumoatte Jumalan käskyn noudattaaksenne omaa perinnäissääntöänne” (Markuksen evankeliumi 7:7–9).

Lihallinen ihminen haluaa tehdä mieluummin lähes mitä muuta tahansa kuin antautuu Jumalalle. Ihmisen luonnollinen mieli (Jer. 17:9; Kirje roomalaisilla 8:7–8) *kapinoi jo kun se vain ajattelee alistuvansa Jumalan lain alaisuuteen.* Kristuksen ajan tekopyhät uskonnonharjoittajat asettivat Jumalan lain sijaan *omat* lakinsa ja traditionsa, tästä lähtien ihmiset ovat väittäneet Jumalan käskyjen tulleen mitätöidyiksi ja pettäneet itseään kuvitellessaan saavuttavansa pelastuksen pelkästään synnittömään Kristukseen vapahtajanaan *uskomalla.*

Ihmisluonto tahtoo *olla* oikeassa, muttei tahdo välttämättä *toimia* oikein! Moni toteaa: “Näen asian omalla laillani”—ja asettaa *oman* vanhurskautensa Raamattua ylemmäksi. Jos tällaisen ihmisen mielestään asia “näyttää oikealta”, siitä muodostuu hänen lakinsa. Tällainen on pelkkää *omahyväisyyttä.* Me tiedämme jo, mihin “näyttää oikealta” –asenne johtaa meidät (Sananl. 14:12; 16:25), jollemme tunnista sitä ja jollemme tee parannusta tällaisesta tyhjään perustuvasta ajatusmallista.

“Ilmavallan herra” on pettänyt miljoonia ihmisiä myös toisella tavalla. Siten, että katumus ja pelastus saavutettaisiin muka katumusharjoitusten kautta. Raamattusi mukaan mikään ihmisen suoritus ei voi saavuttaa anteeksiantamusta tehdystä synnistä. Vanhan Testamentin uhritoimitukset eivät nekään tuoneet anteeksiantamusta eivätkä puhdasta omaatuntoa. Ne olivat pelkästään symbolisia, ne *kuvasivat* synnin vaatimaa ylintä uhria — Jeesusta Kristusta—jonka oli määrä saapua paljon myöhemmin ja kuolla ihmiskunnan syntien puolesta (Hepr. 9:9–14; 10:4–10).

Ei löydy minkäänlaista keinoa, jonka kautta kykenisimme sovittamaan tekemämme synnit. Helmet, almut, paastoamiset tai muulla keinoin ruumiin ku-

GETTY IMAGES / AP/WIDEWORLD

KATUMUSHARJOITUKSIA Ylemmässä kuvassa kaksi filippiiniläistä suorittaa katumusharjoituksia osana uskonnollista seremoniaa— yksi ruoskii itseään ja toinen kantaa raskasta puuristiä. Alemmassa kuvassa uskonnollinen juhla, johon kuuluu posken lävistys metallipuikolla. Mikään katumusrituaali ei poista syntejämme. Emme voi välttää synnin tuomaa ikuista rangaistusta itseämme syntiemme takia rankaisemalla.

rittaminen eivät poista synnin syyllisyyttä. Henkilö ei kykene syntiensä takia itseään kurittamalla välttämään *varsinaista* synnin rangaistusta—ikuista kuolemaa. Ainoastaan Kristuksen sovitusuhri voi sovittaa synnin vaatiman lopullisen rankaisun. Uhri sovittaa henkilön synnin ainoastaan silloin, kun henkilö hyväksyy sovitusuhrin, jättää taakseen menneen tottelemattomuuden täyttämän elämänsä ja alkaa totella Jumalaa. Katumus tarkoittaa keskeisesti juuri tällaista menettelyä!

2. Mitä Jes. 64:6 sanoo omahyväisyydestä? Mitä Jeesus sanoi niistä, jotka “luottivat itseensä ja luulivat olevansa vanhurskaita”? Luukkaan evankeliumi 18:9–14.

3. Kuinka apostoli Paavali kuvasi yhteiskuntaa, jossa elämme tänä päivänä? 2 Timoteuksen kirje 3:1–5. Huomaa jae 5.

KOMMENTTI: Useat ihmiset väittävät olevansa uskonnollisia—he käyvät kirkossa—heillä on “jumalisuuden *ulkokuori*”. Mutta näiden jakeiden mukaan he ovat selvästi vain omaksuneet—nykyisen pahan maailmanajan—nykypäivän asenteet ja menettelytavat (Gal. 1:4). Tällainen kääntymys ei ole Jumalasta.

Jumala vaatii, että jokainen kääntyy täydellisesti aikaisemmasta kulkusuunnastaan. Jumala haluaa, että totaalisesti kadumme tietä, joka ihmisjärkeilyn perusteella vaikuttaa oikealta—käännymme ympäri ja lähdemme kulkemaan päinvastaiseen suuntaan, Jumalan *Raamatussa ilmoittamalle* tielle!

4. Mitä muuta Jumala kertoo tästä nykyistä pahasta maailmanajasta, johonka me kaikki olemme osallisia? 1. Joh. 2:15–17. Kuinka meidän tulee suhtautua ympäröivään maailmaan? Ilm. 18:4; Room. 12:2.

KOMMENTTI: Tässä on pelastuksen lähtöpiste. Jumala käskee meitä lähtemään *ulos* nykyisestä maailmasta ja *jättämään* sen väärät tavat taaksemme. Kun emme mukaudu enää Jumalan tien vastaisiin menoihin ja kun annamme Pyhän Hengen uudistaa mielemme, muutomme aina enemmän Kristuksen kaltaisiksi.

5. Mitä tämän maailmanajan kaltaisesta murheesta tai mitä “parannuksesta” seuraa? 2 Kirje korinttolaisille 7:10 loppuosa. Minkä kaltaisen synnin murheen Jumala hyväksyy ja mihin se johtaa? Jae 9 sekä jakeen 10 alkuosa.

KOMMENTTI: Yleisen uskomuksen mukaan parannukseen ja pelastukseen vaaditaan vain väliaikainen pahanolontunne menneisyydessä tekemien virheiden takia—ei todellista muutosta elämässä.

Jumala sanoo, että tällainen “parannus” ei ole hyväksyttävä ja johtaa kuolemaan!

Todellinen parannus on paljon enemmän kuin pelkästään väliaikainen tunnepitoinen “kokemus”. Todellinen parannus—“Jumalan mielen mukainen murhe”—johtaa ajatuksiemme sekä tekojemme *täydelliseen, pysyvään suunnanmuutokseen*.

MOOSEKSEN KÄÄNTYMYS

1. Millaista asennetta Jumala etsii? Jes. 66:2; Ps. 25:9.

2. Millainen mies Mooses oli? 4. Moos. 12:3. Jumala tiesi, millainen mies Mooses oli ja miten hän aikoi toimia Mooseksen kanssa Israelin tottelemattomuuden takia? 2. Moos. 32:9–10.

3. Antoiko Mooses omahyväisyyden vallata itsensä (niin kuin kieltämättä monille meistä olisi tapahtunut), kun Jumala sanoi: “Mutta sinusta minä teen suuren kansan”? Kuinka Mooses reagoi? Jakeet 11–13. Oliko hän osallinen siihen, että Jumala *muutti* mielensä? Jae 14.

KOMMENTTI: Nöyryys ei ole heikkous, kuten monet olettavat. Nöyryys on ylimielisyyden, omahyväisyyden ja itsekkyyden vastakohta. Nöyryys on *katuvaisen*, parannuksen tehneen mielen asenne. Mooses oli varsin nöyrä, muttei missään tapauksessa heikko. Mooses oli vahva fyysisesti sekä hengellisesti.

Parannuksen tehnyt Mooses huolehti muiden hyvinvoinnista enemmän kuin omastaan. Hän oli erityisesti huolissaan Jumalan pyhän nimen takia. Hänen elämänsä oli todella jumalakeskeinen (4 Mooseksen kirja 14:11–20—lue nämä jakeet).

4. Oliko Mooses ollut aina yhtä nöyrä? Mitä Apostolien tekojen 7:22 kertoo Mooseksesta? Kuvitteliko Mooses aluksi, että hän voisi vapauttaa Israelin omin voimin? Jakeet 23–25. Kuinka Jumala toimi häntä nöyryyttääkseen? Jakeet 26–30.

KOMMENTTI: Mooses koulutettiin kaikissa egyptiläisten opeissa ollessaan faraon hovissa. Hän oli faraon tyttären adoptiopoika (Apt. 7:20–21; 2 Mooseksen kirja 2:10), hän oli “voimallinen *sanoissa ja teoissa*” (Apt. 7:22). Mooses luotti *itseensä!*

Jumala muokkasi Mooseksen ylimielisyyttä. Mooses *iskettiin* ylpeytensä ja kunniansa korkeudelta *maahan*. Jumala pakotti hänet pakenemaan erämaahan, jossa saattoi Mooseksen kääntymykseen. Moosesta koulutettiin erämaassa 40 vuotta—auktoriteetin *alaisuudessa*—tosi Jumalan tuntevan miehen toimesta (2 Mooseksen kirja 2:15–21; sekä koko 18 luku).

Kun Mooses nöyrtyi, Jumala osoitti, että hän *saattaisi sittenkin*, lopulta, vapauttaa Israelin, mutta että tämän pitäisi tapahtua Jumalan, ei Mooseksen oman voiman kautta!

Meistä jokaisen täytyy jossain vaiheessa elämäämme tajuta oma täysi mitättömyytemme, sekä että meidän tulee totaalisesti luottaa Jumalaan—Mooseksen, Jobin, Danielin, Paavalin, sekä muiden Raamattuun kirjattujen miesten ja naisten esimerkkien mukaisesti.

KUNINGAS DAAVID KATUU SYDÄMENSÄ POHJASTA

Muinainen kuningas Daavid on esimerkki henkilöstä, joka katui syntejään syvästi. Yksi hänen synneistään levisi kaikkein tietoon. Daavid himosi sotapäällikkönsä Urian vaimoa Batsebaa. Daavid teki huorin Batseban kanssa ja tämä tuli raskaaksi. Daavid yritti lavastaa Urian lapsen isäksi (ks. 2. Sam luku 11).

Tämä kuitenkin epäonnistui, Daavid asetti Urian taistelun etujoukkoihin ja käski jättää hänet yksistään, jotta hän kuolisi. Daavidista tuli Jumalan silmissä *murhaaja* (2 Samuelin kirja 12:9). Daavid teki varsin suuren synnin!

Kun Daavid tuli järkiinsä ja tajusi, mitä oli tehnyt, hän katui syvästi raskaita syntejään ja tunnusti syyllisyytensä: “Niin Daavid sanoi Naatanille: Minä olen *tehnyt syntiä* Herraa vastaan” (jae 13). Daavidin vilpittön, sydämen pohjasta tuleva katumus Jumalan edessä saattoi hänet takaisin Jumalan yhteyteen. Psalmi 51 osoittaa, kuinka Daavid oli täysin särkynyt syntinsä takia (lue koko Psalmi).

1. Yrittikö Daavid puolustella tai oikeuttaa syntejään? Tunnustiko hän syntinsä alttiisti? Ps. 51:1–5.

2. Mitä Daavid anoi Jumalalta? Jakeet 4,9. Vertaa Jes.an 1:16–18.

KOMMENTTI: Isoppi on pieni kasvi, jota käytettiin veren pirkottamis- tai sivelemisseremonioissa (3 Mooseksen kirja 14:4–7; 2 Mooseksen kirja 12:22), jotka kuvasivat syntien anteeksiantamista. Daavid siis anoi Jumalalta *hengellistä* puhdistusta ja anteeksiantoa.

3. Tunnistiko Daavid olevansa syyllinen moniin synteihin? Ps. 51:11. Myönsikö hän, että hänen sydämensä (asenteensa) ei ollut oikea Jumalan edessä? Jae 12

4. Kun Daavid tajusi syyllisyytensä, heittäytyikö hän Jumalan armon varaan? Jae 1.

KOMMENTTI: Daavid ei yrittänyt vähätellä syntejään. Hän ei yrittänyt puolustella niitä. Hän ei yrittänyt “selitellä niitä oikeiksi” eikä syyttänyt muita. Daavid oli kauhuissaan tekojensa vuoksi. Hän heittäytyi yksinkertaisesti Jumalan eteen armoa ja anteeksiantamusta anoen. Hän tunnusti tekonsa—tärkeämpiä, tunnisti, mikä hän oli olemukseltaan—ja pyysi Jumalaa hengellisesti puhdistamaan itsensä.

Myös meillä on oltava tämän kaltainen asenne katuessamme syntejämme.

Jumala antoi Pyhän Hengen vain harvoille Vanhan Testamentin henkilöille. Daavid oli yksi näistä (jakeet 12–13; 1 Samuelin kirja 16:13). Jumalan Henkeä ei ollut annettu vielä yleisesti kaikille (Johanneksen evankeliumi 7:38–39), se annettiin vain harvoille Jumalan erityistehtävää

HWA0BCC

KUNINGAS DAAVID oli täysin murtunut syntiensä takia. Hän katui tosissaan—hänen katumuksensa oli aito! Juuri tämän vuoksi Daavid oli Jumalan sydämen mukainen mies (Apt. 13:22).

varten kutsumille. Daavid totteli Jumalaa, hän oli voitokas Jumalan Pyhän Hengen avulla, vaikka ajoittain kompastui ja lankesi syntiin. “Sillä seitsemästi vanhurskas lankeaa ja nousee jälleen, mutta jumalattomat suistuvat onnettomuuteen...” (Sananl. 24:16).

Daavid—Jumalan sydämen mukainen mies (Apt. 13:22)—herätetään pian, kun Kristus palaa ja Daavid saa syntyä Jumalan perheeseen Jumalan pojaksi ja Israelin kuninkaaksi (Jer. 30:9).

NYKYPÄIVÄN ESIMERKKI

Jumala voi saattaa ihmisen monella tapaa parannukseen. Ajattelimme, että oppilaita kiinnostaisi, kuinka Jumala toimi Herbert W. Armstrongin, Worldwide Church of God –seurakunnan (Philadelphia Church of God—seurakuntaa edeltävän—sekä Armstrong Collegen ja tämän raamattukirjekurssin perustajan), kohdalla. H. Armstrong saattoi seurakunnan lukumääräisesti sekä taloudellisesti kuokistukseen, työ levisi maailmanlaajuisesti. Työ oli huipussaan hänen kuolinvuotenaan vuonna 1986. Opimme hänen kokemuksistaan hänen omaelämänkerrastaan:

“Vuoden 1920 depressio iski kuin salama. Se saattoi kaikki tärkeimmät mainosasiakkaani konkurssiin ja lakkautti myös kustantajien edustusliiketoiminnan Chicagossa. Seuraavan kahden vuoden ajan koetin pyristellä pinnalla, mutta tilanne osoittautui toivottomaksi.

“Alussa en kyennyt vielä ymmärtämään, miten Jumala toimi kanssani, että hän iski minut maahan poistaakseen liiketoiminta ‘epäjumalani’ ja voidakseen saattaa minut erityistehtävään työssään. Kun Joonas sai tehtävän Jumalalta, hän juoksi karkuun laivaan. Jesaja protestoi, ettei ollut annetun tehtävän arvoinen. Jeremia väitti olevansa liian nuori. Myös Paavali piti iskeä maahan. Minä itse vaadin useamman iskun, ennen kuin pehmenin ja ennen kuin rakkauteni maailmaa kohtaan heikkeni.

“Olin tyrmistynyt—turhautunut! Minusta tuntui kuin näkymätön käsi olisi hajottanut jokaisen liiketoiminnan!

“Juuri näin tapahtui! Jumalan käsi otti pois jokaisen halajamani hankkeen—jokaisen palvomani

liiketemppelein. Intohimoni oli saavuttaa tärkeä asema liikemaailmassa. Siitä oli muodostunut EPÄJUMALA, jonka Jumala tuhosi. Jumala iski minut maahan—kerta toisensa jälkeen! Jumala puhkaisi itsetuntoni ja päästi omahyväisyyteni ilman pois.

“Minut kukistettiin. Jumala teki sen—vaikka en ollut vielä perillä asiasta. Jumalalle antautuminen helpottui. Yritys toisensa jälkeen kaatui, koin epäonnistumisen toisensa jälkeen, kunnes itsevarmuuteni mureni täysin. Omasin nyt särjetyn hengen. *Itse* ei halunnut kuolla. Se halusi nousta jokaisen nöyryyttävän tappion jälkeen uudelleen lavealle, suosituille, tämän maailman omahyväisyyden *tielle*. Tiedostin, että tie oli väärä. Tiesin, että *se* tie oli väärä! Tiesin, että se johtaisi lopulta kuolemaan. Mutta en halunnut kuolla vielä *nyt!*

“Kyseessä oli todellinen kamppailu elämästä—ja kuolemasta Lopulta hävisin tämän kamppailun kuten kaikki edelliset viime vuosien maalliset kamppailut.

“Tunnustin Jumalalle olevani palaneen roskaläjän kaltainen. Heittäydyin lopulta täysin Jumalan armon varaan. Jos Jumalalla oli käyttöä elämälläni, *aioin antaa sen hänelle*—en tietenkään itsemurhan kautta vaan *elävänä* uhrina, jonka kanssa Jumala voisi toimia parhaaksi katsomallaan tavalla. Elämäni ei ollut minulle enää minkään arvoinen.

“Jeesus Kristus osti ja maksoi elämäni kuolemallaan. Elämäni todella *kuului Kristukselle*. *Sanoin, että hän saisi pitää elämäni!*

“Tästä lähtien voitettu, mitättömän arvoinen elämäni kuului *Jumalalle*. En käsittänyt, mitä arvoa Jumalalla sillä olisi. Tarjosin sen kuitenkin Jumalan instrumentiksi, jos hän löytäisi sille jotain käyttöä.

AP/WIDEWORLD

ALTTARIKUTSU *Tunteisiin vetoava evankelointikokouksen alttarikutsu kehottaa ihmistä ”antamaan sydämensä Herralle”. Mutta ymmärtävätkö ihmiset todella, mitä tosi parannuksenteko on?*

“Oli nöyryyttävää joutua myöntämään, että vaimoni oli oikeassa tässä kaikkein vakavimmassa tähänastisessa kiistassa ja minä puolestani väärässä.

“Järkytyin ja petyin, kun tajusin ensimmäisen keran intensiivisen raamatunopiskelun jälkeen, että pyhäkoulussa lapsena oppimani perusasiat olivat monin paikoin täysin Raamatun vastaisia!

“Olin riidellyt vaimoni kanssa. Olin käskenyt häntä lopettamaan naurettavan hölynpölyn puhumisen. Olin jopa kutsunut häntä *hulluksi!*

“Ryhdyin lopulta opiskelemaan Raamattua intensiivisesti. Aioin *todistaa* määrätietoisesti vaimolleni, että hän oli väärässä, että hänen uusi uskonsa ja toimintansa oli tuntemieni, perinnäisten, kristityiksi itseään nimittävien suurten kirkkokuntien opetuksen vastainen. Aloitin opiskelun aamuvarhaisella ja jatkoin aina aamuyöhän, lopetin, kun kello oli 1–2.

“Olin tosi pettynyt ja hämmästynyt, kun opin, että suosittujen kirkkokuntien opetukset ja käytännöt *ei-vät* perustuneet Raamattuun. Historian tutkimuksen mukaan ne perustuvat pakanaoppiin.

“Kun silmäni avautuivat *totuudelle*, saavuin elämäni tienhaaraan... tämä tarkoitti lopullista *omahyväisyyden* murenemistä, totaalista *elämänmuutosta!* Tämä tarkoitti todellista *parannuksen tekoa*, sillä ymmärsin vihdoinkin, että olin rikkonut Jumalan lakia. Olin kapinoinut Jumalaa vastaan. Tämä tarkoitti täyskäännöstä ja *Jumalan tien—Raamatun tien—*jokaisen Raamatun sanan mukaan elämistä, ei enää yhteiskunnan, lihan, omahyväisyyden, himojen mukaan kulkemista.

“Minun oli päätettävä, mitä *tietä* tulisin lopun elämäni kulkemaan. Olin saapunut selvästi tienhaaraan! Heittäydyin epätoivoisena Jumala armon varaan. Jos Jumala löytäisi käyttöä elämälleni, hän saisi ottaa sen.

“Tämä kokonaan Jumalalle antautuminen—*katumus*... oli tähän mennessä katkerin nieltävä pilleri. Kuitenkin se oli *ainoa* lääke, joka toi parannuksen!

“Huomasin löytäväni sanoinkuvaamattoman *ilon* jopa kärsimäni tappion keskellä. *Iloitsin* Raamatun opiskelusta — uusien totuuksien löytämisestä, totuuksien, jotka olivat tähän mennessä olleet ymmärrykseni saavuttamattomissa. Kun antauduin *syvän katumuksen vallassa Jumalalle, iloitsin* saadessani vastaanottaa *Jeesuksen Kristuksen* henkilökohtaisena vapahtajani ja Ylipappinani.

“Havaitsin pikkuhiljaa uuden seuran ja ystävyysuhteiden astuvan elämääni. Tulin tietoiseksi suhteesta, kontaktista Kristukseen sekä Isään Jumalaan.

“Kun luin ja opiskelin Raamattua, Jumala puhui *minulle*, kuuntelin häntä mieluusti! Aloin rukoilla ja *tiesin*, että puhuin rukouksessa Jumalalle. En tuntenut Jumalaa vielä kovin hyvin, mutta mitä enemmän keskustele ja on kontaktissa, sitä paremmin oppii tuntemaan toisen henkilön.”

H. Armstrong kuvaa *omaelämäkerrassaan* syvää katumusta sydämen pohjasta.

OLETKO TEHNYT TODELLISEN PARANNUKSEN?

Oletko saavuttanut elämässäsi etapin, etkö halua enää kulkea Jumalan tien vastaisesti, oletko valmis alistumaan kokonaisvaltaisesti Jumalan tahdon alle?

Näetkö itsesi sellaisena, kuin todella olet—samalla tavalla kuin Jumala näkee sinut?

Oletko verrannut elämääsi kymmenen käskyn standardiin, Jumalan sanan normiin ja todennut, missä kohtaa et täytä sen mittaa? Oletko halukas noudattamaan kaikkia Jumalan käskyjä?

Ellet näe itseäsi Jobin lailla, ellet huuda Daavidin tavoin Jumalan puoleen armoa ja anteeksiantoa pyytäen, ellet ole kokenut totista särkymistä elämässäsi aikana, ellet ole katunut sydämesi pohjasta, elleivät asenteesi, ajatuksesi, tekosi sekä tiesi ole muuttuneet, ellet ole tehnyt täydellistä täyskäännöstä elämässäsi, ellet ole kokenut kaikkia näitä asioita, on selvää, *ettet ole vielä kristityn tiellä.*

Huomaa, mitä apostoli Paavali sanoo 2. Kor.13:5: “*Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne...*” Profeetta Johannes lausui fariseuksille ja saddukeuksille “Tehkää sentähden parannuksen *soveliaita* hedelmiä” (Matt. 3:8).

Kuinka voit koetella—tutkia—*itseäsi?* Voit verrata elämääsi, ajatuksiasi, sanojasi ja tekojasi Jumalan Sanaan.

Jumalan silmät tarkkaavat niitä, joilla on nöyrä ja särjetty henki—niitä, jotka vapisevat Jumalan kaksiteräisen miekan edessä. Jumala tunnistaa katuvan asenteen—särjetyn ja nöyrän hengen, joka etsii anteeksiantamusta ja armoa. Jumala kunnioittaa kaikkia niitä, jotka kääntyvät teoista, jotka ovat hänen Sanansa mukaan syntiä.

Todellinen katumus vaatii *jatkuvaa suunnan muutosta*. Katumus on *totaalinen velvoitus*, se on kurssi, jolta ei ole paluuta. Kyseessä ei ole mikään nykypäivän “evankeliointi” kokouksissa nähtävä väliaikainen, spontaani tai tunneperäinen kokemus. Olet oppinut, että katumus on syvällinen ja perinpohjainen asia!

Oletko tehnyt *todellisen* parannuksen?

VIESTI TOIMITTAJALTA

» jatkoa sivulta 2

Kun Aabraham todisti, että oli valmis uhraamaan Jumalalle poikansa, Jumala, josta tuli myöhemmin Jeesus Kristus, lausui: “Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sentähden että tämän teit etkä kieltänyt minulta ainokaista poikaasi, minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet...” (1. Moos. 22:16–17). Antaessaan tämän lupauksen Aabrahamille, Jumala vannoi Itsensä kautta. Toisin sanoen, Jumala kertoi Aabrahamille: *Tulen antamaan elämäni tähtesi, ehkä kuolen sitä suorittaessani. Koska teen tämän teon, kuolemani maksaa synneistäsi ja voin saattaa sinut perheeseeni. Vannon asian itse oman elämäni kautta.*

Kun Kristus saapui maapallolle, hän asetti elämänsä vaakalaudalle. Kristus olisi voinut langeta syntiin. Ihmisen historian kaikkein suurin riski oli: Kristuksen elämä. Kristus otti tämän riskin, koska halusi saattaa Aabrahamin kaltaisia ihmisiä perheeseensä—ihmisiä, jotka tarvittaessa uhraisivat oman *poikansa* tietäen, että Jumala herättäisi heidät kuolleista lupauksensa mukaisesti (Hepr. 11:17–19). Aabraham omasi tämänkaltaisen uskon, hän luotti Jumalaan ja Jumala maksoi hänen rakkaudenosoituksensa moninkertaisesti takaisin. *Kaikki ihmiset, jotka kykenevät tekemään parannuksen, sinun, Aabrahamin kaltaisesti—heidän puolestaan minä annan elämäni. Tiedän, että jollen onnistu tehtävässäni, tehtävään ei löydy ketään toista. Ryhdyn tästä huolimatta tehtävään, jotta voimme rakentaa Jumalan perheen.* Tämä hinta vaadittiin, jotta voisimme saada Jumalan Pyhän Hengen.

JOS KRISTUS OLISI EPÄONNISTUNUT, ISÄ JUMALA OLISI JOUTUNUT OLEMAAN YKSINÄÄN IKUISUUDEN AJAN! Nämä kaksi Jumalaa uhrasivat hyvin paljon meidän puolestamme. Lihallinen, tunteeton mieleme saattaa haluta unohtaa tämän tosiasian. Kuitenkin Isä Jumala ja Kristus suorittivat kaiken—*sinua varten*. He haluavat, että ymmärrät sen. Eivät ylvästelläkseen, mutta jotta ymmärtäisit, että parannuksen kääntymys pitää tapahtua Jumalaa kohtaan! Ennen kuin voimme päästä sisälle Jumalan perheeseen, meidän tulee ymmärtää, mikä kääntymys on.

Pohdi syvällisesti Jumalan hyvyyttä! Se on täysin kurjan, pahan maailman vastainen. Jumala ei edes

ohimennen *ajattele* tekevänsä syntiä. Jumala ei ole sellainen. Hänen mielensä on yksityiskohtaisesti hänen lakinsa mukainen.

Kristus joutui läpikäymään julman ruoskinnan MEIDÄN SYNTIEMME takia! Tarkastele asiaa Jumalan perspektiivistä. Jumala saattaisi oikeutetusta sanoa, *Tiedän kyllä, mitä teit tuolle toiselle henkilölle — mutta katso, MITÄ TEIT MINULLE? Olit osallinen Poikani kuolemaan!* Ja saatoit hänen Isänsä kärsimään sitäkin enemmän! Jos sinulla on lapsia, ymmärrät, että Isä kärsi tuskallisesti Kristuksen rinnalla. Tämän takia parannuksen kääntymyksen tulee tapahtua Jumalaa kohtaan.

Jos elämäsi sisältää toistuvia ongelmia, arvioi sitä tältä näkökannalta. TEETKÖ PARANNUKSEN JUMALAA KOHTAAN? Käsitä, että olet Jumalan edessä *paha!* Synnin tulisi *kaubistuttaa* meitä. Daavid oli hänkin paha mies, kuitenkin hänestä tuli varsin vanhurskas—niin vanhurskas, että hän tulee hallitsemaan Israelia ikuisesti. Hänen alamaaisinaan tulee olemaan ihmisiä, jotka tekivät ehkä vähemmän pahaa kuin Daavid itse. Mutta Daavid osasi syvästi tehdä kääntymyksen, parannuksen.

Todellinen parannuksen tekeminen tarkoittaa: “Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli” (Fil. 2:5). Meissä täytyy olla Kristuksen mieli, jotta voimme ajatella hänen laillaan. “Sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi” (jae 13). Näin ei tapahdu ihmisen omasta toimesta. Ajoittain emme tosiaankaan tahdo voittaa jotain ongelmaamme. Jumala vakuuttaa, että hän vaikuttaa meissä tahtomisen. MEIDÄN PITÄÄ LÄHESTYÄ JUMALAA, JOTTA HÄN VOI ANTAA MEILLE TAHDON VOITTA. Kun toimimme näin, Jumala lupaa lahjoittaa meille halun tehdä oikein. TEEMME PARANNUKSEN KÄÄNTYMYKSESSÄ JUMALAN PUOLEEN, jonka jälkeen kykenemme voittamaan kaikki esteet!

Gerald F. Lung

TILAA ILMAISKIRJALLISUUTTA SOITTAMALLA POHJOIS–AMERIKASSA:

CC@HWACOLLEGE.ORG

Vaihtoehtoisesti voit lähettää kirjallisen pyynnön etusivun takaa löytyvään osoitteeseen.